

ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าบริการคืนให้แก่นักท่องเที่ยว

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดอัตราเงินค่าบริการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายคืนให้แก่นักท่องเที่ยว กรณีที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางได้เฉพาะตัวหรือมีเหตุให้ต้องยกเลิกการนำเที่ยวตามที่ได้โฆษณาไว้ โดยมีใช้ความผิดของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติไว้ อันจะทำให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน และเป็นประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่าย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าบริการคืนให้แก่นักท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับอัตราการจ่ายเงินค่าบริการคืนให้แก่นักท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในกรณีมีเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางได้เฉพาะตัว ให้นักท่องเที่ยวแจ้งความประสงค์ขอรับเงินค่าบริการคืนจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

เมื่อนักท่องเที่ยวแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายเงินคืนแก่นักท่องเที่ยวในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้านักท่องเที่ยวแจ้งยกเลิกการเดินทางล่วงหน้าให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทราบไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่นำเที่ยว ให้คืนในอัตราร้อยละหนึ่งร้อยของเงินค่าบริการ

(๒) ถ้านักท่องเที่ยวแจ้งยกเลิกการเดินทางล่วงหน้าให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันที่นำเที่ยว ให้คืนในอัตราร้อยละห้าสิบของเงินค่าบริการ

(๓) ถ้านักท่องเที่ยวแจ้งยกเลิกการเดินทางล่วงหน้าให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทราบน้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันที่นำเที่ยว ไม่ต้องคืนเงินค่าบริการ

ข้อ ๕ ในกรณีมีเหตุให้ต้องยกเลิกการนำเที่ยวตามที่ได้โฆษณาไว้ โดยมีใช้ความผิดของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจ่ายเงินค่าบริการคืนแก่นักท่องเที่ยวในอัตราร้อยละหนึ่งร้อยของเงินค่าบริการ

ข้อ ๖ การจ่ายค่าบริการคืนแก่นักท่องเที่ยวตามข้อ ๔ วรรคสอง หรือข้อ ๕ แล้วแต่กรณี หากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายจริงเพื่อการเตรียมการจัดนำเที่ยวให้นำมาหักจากเงินค่าบริการที่ต้องจ่าย ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวแสดงหลักฐานให้นักท่องเที่ยวทราบ ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าธรรมเนียมการขอวีซ่า
- (๒) ค่ามัดจำของบัตรโดยสารเครื่องบิน
- (๓) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอื่น ๆ

ในกรณีค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่งสูงกว่าเงินค่าบริการที่ได้ชำระไว้ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเรียกจากนักท่องเที่ยวไม่ได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวคืนเงินค่าบริการที่นักท่องเที่ยวได้ชำระไว้ไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔ ข้อ ๕ หรือข้อ ๖ ให้นักท่องเที่ยวร้องเรียนต่อนายทะเบียน ตามมาตรา ๔๐

ข้อ ๘ การแจ้งขอรับเงินค่าบริการคืนตามข้อ ๔ ที่ได้ยื่นไว้แล้วก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการแจ้งตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

โชติ ตราชู

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์